

: 10

הכל ממירין פרק ראשון תמורה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[illegible]

דבינו גרשום

הא דרביא דשלמים קתיי. ויסי דשלמים אינה אלא כוסן ביה תהקדשי. וכן משמע. אבא דרביא דשלמים קתיי דרביא קריב אבא רבינא לעילל דרובאן ביה תהקדשי קתיי אפילו כלי אלא קריב וכן נחמן דרביא דהכא משמע קריב אבא ויסי דרביא ממונ דרביא וכן ליה כבורא אבא דמסיים ממונא לאררי קרובא אבא דהרבאא דהרבאן קרובא אבא וכן לאו רבי קאסרי. וכן נחמן אלאה משמין ביה ורבי נחמן: אלא תנאי פלגתא אלא לבתן כתיב רבי יוחנן. וישאח להאי לישוא רעד שדוא ויהו איז מירא כבורא מכלל דרביא משמין לישואל אלא לבתן אלא אלא איה ביה. אישמיא אבא ורבינו ליה כבורא אבא ביה

עגלות כסף. ולא קשיא לרב נחמן [י:] דהא דזכי ביה כהן מחיים בבכור ונחמה לארץ עסקין דסממיה לאו להקריב קאי אפי' בזמן בית המקדש ודמויא דשלמים הוא דהי מייתי ליה מצי' לתקריביה אבל סממיה לאו להקריב קאי: ור' שמעון היא דאמר. לקמן בפ' אלו קדשים (נד טז. כא.)

לֹאֲרָק יִקְרֹבוּ אִם כֵּן הָיוּ אֵין לְחַמְלֵיתָהּ
לֹא: דְּמוּיָא דְּתַרְסָא וְאִשָּׁם קָמְיִר.
וְהֵאֵל תַּחְטָא וְאִשָּׁם תַּמְחִימִים קָמְיִר
דְּקָמְיִר אֵין וְזִכֵּין בֵּין הַסְכֵּיכִים בְּחִיבִין
אֲבָל לֹאֲמַר שְׁחִיטָה וְזִכֵּין אֲלֵמָא בְּנִי
הַקִּרְבֵּה עֲסָקִין: לִימָא כְּתֹבָלִי. אִת
זִכֵּי כִּן בְּצִכּוֹר חָם מַחֲיִים בּוֹמֵן יֵא
הַקִּדְשָׁא לֹא: מַחֲלֵי לֹאֲרָק קָמְיִר.
תִּנָּה קָמָא בְּנִית כֵּהֵן כֵּהֵן אֵין עוֹשֶׂה
תַּמְרָה עַל יְדֵי בְעָלִים אֲלֵא עַל יְדֵי
כֵּהֵן אֲבָל כֵּהֵן מַמְזִיר בִּזְרָתִי לֹא
זְכִיָּה בְּגוּיָה כֵּהֵן: לֹא. בְּפִלּוּתָא
דְּרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן טוּרִי וְרַבִּי עֲקִיבָא
דְּתַמְחִי קָא מִשְׁכֵּיל וְהֵאֵלִי הֵא אֲזִיקִימָא
בְּצִכּוֹר תַּחְטָא לֹאֲרָק וְקָמְרָא תִּנָּה
קָמָא כֵּהֵן עוֹשֶׂה בִּזְרָתִי מַשְׁכָּה
לְיָדֵי דֵּהָא זִכֵּי בִּיה מַחֲיִים דְּתַמְחִי
לֹא לְהַקִּרְבֵּה דִּזְרָא כְּרִיִּי יוֹחָנָן בֶּן טוּרִי
וְרַבִּי שְׁמַעוֹן כִּי עֲקִיבָא דֹּלְעִיִּי דִּלִּית
לִיָּה זְכִיָּה בְּגוּיָה אֵין עוֹשֶׂה תַּמְרָה
עַל יְדֵי דְנִפְקָא לִיָּה מֵהַקִּדְשָׁא בְּרַמְמָה
תַּמְחִי: [ו:] הֵיכֵן קִדְשָׁה תִּלָּה עֲלֵיוּ [כ:] כִּי.
[א:] וְרַבִּי עוֹשֶׂה [א:] תַּמְרָה
[ב:] לִישְׁרָאֵל וְהֵכָהֵן אֵין עוֹשֶׂה
תַּמְרָה לֹא וְלֹא זֶה: רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן אֲלֵעָזָר ב' זֶה וְזֶה. כֵּהֵן יִשְׁרָאֵל.
מַחֲלֵי לֹאֲרָק תַּחֲמֵן קָמָא בְּגוּיָה
דֹּהֵי דְקָמְרָא תִּנָּה אֲבָל [א:] כֵּהֵן
אֵין עוֹשֶׂה תַּמְרָה: [א:] לֹא דִלִּית כֵּהֵן
זְכִיָּה בְּגוּיָה כִּדְּבִי תַּחֲמֵן וְרַבִּי שְׁמַעוֹן
לִית לִיָּה דְרַבִּי תַּחֲמֵן לֹא דְכִילִי עֲלֵמָא
[א:] לִית: לֹאֲרָק תַּחֲמֵן בְּצִכּוֹר מַעֲלִילֵי
וְהֵכָה בְּפִלּוּתָא דְרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן טוּרִי
וְרַבִּי עֲקִיבָא פְּלִיגִי וְצִכּוֹר תַּחְטָא
לֹאֲרָק וְהֵאֵלִי אֲמַר חִ"ק דִּכָּהֵן אֵין עוֹשֶׂה
בִּזְרָתִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן [א:] עֲקִיבָא.
לֹא לִימָא כְּתֹבָלִי כִּדְּבָר אֲבָל כֵּהֵן
עוֹשֶׂה תַּמְרָה לֹא יִשְׁרָאֵל וְלֹא כֵּהֵן
וְאֲמַרִי הִכִּי מִימַר הוּא דִּלָּא מִימַר הֵא
זְכִיָּה מִזִּין לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּדְּבָר
אֲמַר [א:] כִּיִּין אֲבָל כֵּהֵן זֶה וְזֶה
אֵין עוֹשֶׂה תַּמְרָה כְּלַמֵּר דֹּלְעִיִּי
זְכִיָּה לֹא מַחֲלֵי מִזִּין לִיָּה דְכָל תִּנָּה
תַּחְטָא לְטַפְחִי מִתֵּלְתָא קָמְיִר מַחֲלֵי לֹא
דְרַבִּי תַּחֲמֵן אֵיכָא בְּיִיבִיָּה דִּתַּנָּה
קָמָא [א:] לִית לִיָּה דְרַבִּי תַּחֲמֵן [א:] לֹא
אֲלֵעָזָר לִית לִיָּה דְרַבִּי תַּחֲמֵן: [א:] לֹא
שֵׁן אֲבָל כֵּהֵן לִכְפֵּן. יִכּוֹל לְמַחֲבִיר
תַּחֲמִי: כִּדְּבָר זֶה נָפִיל לִי כֵּהֵן בְּכַחוּמֵּי.
כֵּהֵן כֵּהֵן לִכְפֵּן לִיכָא לְמַחֲבִיר הֵא דִּכְסִי
בְּכִיָּה

המביא כבוד להראותו לחסד נרץ להביא עדים שנכלו בו אותו מוס
מחלי האחרין בבטיות בפרק כל פסול המוקדשין (דף לה.) כל
מאומות הראוין לנא כדרי אלס רועי ישראל מאמנים רועי הקדש אינם
מאמנים דמחשדו הכנים על הבטורות: ומי מדי חסד כפי. [א] אפי'
אם כן כהן עמו. דשמה כשיעוד זה שמוס קבוע הוא דלא הוי
יה שו ואלא מתי למימר כבוד או תנן לי כהן במזמור האחרין ליה
כבוד אלא איכ' (ה) יביע ליה [א] כהן: ייינו עתה ישראל [א] אפור.
דבעי לוקח לשבוייה עד שיתום הילכן הוא הכי פסוקן דמחזיל בן
גרותות והוי חילול השם דמחזי כמאן דשקיל לתרומה בתורת שפירות
בטורות שיוולדו לו כעדרו: ליוטור מדר. דפרכי. כשנא כבוד בריאה
בכורה לנו. דאקור לקות [א] בשר כבוד משה דלמא מחזיל בנביח
לן בתמיה: ליעסל. לטורדו בו גלגלו קודם שימנו לכהן: [א] ככהן
מוכחא מילתא. [א] דהא מסייע הוא שהרי מדי מחזיל מן הטעור
יריות דידן ואלא לכהן אחר: [א] לא. עבד הכי: דמסיק אדפסיה
דאזינא

[illegible]

רבי שמעון היה דאמר אם באו תמימים יקרבו לו) אבל לכתחילה לא ועמא משום דיש להם פרכסה במקומם ורבי עקיבא מליג ואמר דלפילי עיבד לא יקרבו ומשום טעמא משום דליאקס נסור למעשר בהמה ומעשר בהמה למעשר דגן מה מעשר דגן אינו

בכור ומעשר כו' וא"ת אלמא לא
קאמא כר' עקיבא דלדידיה הוי טפי
ממנו שו"ל דלר' עקיבא לא הו"ל כל
דך דומא דשעלמס לו! לא כפירמא
דבבי יוחנן בן נורי ורבי עקיבא
פירי קאפ"ל. כלומר וההוא
אוקימנא בבכור מוזה לארץ:
ר' אלמא איז "ישראל ושדי ביה
מוסא ומפסי ליה (לחבריה)
(החכם) ואמר בבכור זה נתן לי בהן
מנפוח. וחס תלמוד מפי כרך והא
לא שרו לי כיון דנפח המוס מדי
ההן כלא עדים שהרי תלמוד הכהנים
גל וזי וחס לומר דהכי קאמר נתן לי
אין בתמוה וקמי דודי נפל כזו מוס
מליו וא"ת היכי תדיש דלמא או"ל
שיראל ושדי ביה מומא וסרי לא תנשור
שיראל על כך כדלמארין בבכורות
דפ"ק (לה) דבכור ביד שיראל הכל
אמנין עליו דהכנים הוא דחשדי
מזומו אבל שיראל לא חשדי ואין
לומר דה"מ בודא בכור היכא דסופו
ימינו לכפן דלץ שיראל מוזה ולא לו
הא בפרק כל פסולי המוקדשין
שם דף (לה) אמר רב תנמן גבי
מסק בכור בעליו מעידין עליו ויש

עין משפט
ור מצות

[illegible]

מוסף דש"י

[illegible]

מה מקובצת

[illegible]

ואחרת וכל שכן דאסור לקבלו במתנה וצריך לזהר שאם אמר שראל לכהן הילך עבור זה אם אמר לו הכהן שלך יהא אז אסור לקבלו מפני שנראה ככהן המסייע בבית הגרנות:

היו מוס קבוע ומי שרי חכם את הנכסד לישרלל בלל כהן עמור
דשס בחוק אכל ליה ולל חיים לנולל דכח הלכך צעין כהן בל
ליימי לי הולל כהן ידיהכל לך דכל כמל דלל לימי ליה לל שרין ליה
לקנות ככור חס מן הכהן משוס דסחם ככור חס בזמן היה ומכר
שרלל נרלה ככהן המסייע ציית הגרנות לזרות ולעמד דל שיתנו לו
הכל כהן נמי מייחל דמשוס היה מוילל לשרלל כ היהי דלמיני
לכולל לל משלר הכשר: מלל לכו ה. מי נתנו לכס הו אינכס הכסים:
נרלה ככהן המסייע: מיוון וצנין. וליכל למיחל למסייע דהא לל י
מסייע. דסחמל הו קיוע שחילוי מלטרות צו (1) בללל שיתנו לו
המונות: מלי אמרס דלמל מוילל כהלן. כ היהי דנימיני ליה

למסר כהן אל עבדי חמורה ורלית ליה וניה בעייה: (ד) לחזקתה קאי כר: (ע) שול ליה כהן אצל
 (פ) השתתף כהן אצל כהן אחר אידי יחזקת: (ז) חמורה ישראל קאמל אצל כהן עשה חמורה
 (ח) היתה וינין כהן אל עמי: (ט) ליה לכתן כהן: (י) לאוית ולין קאמל בעי שדי: (יא) חמית
 חלוא כאלו ססיע חיבת דהא ומח: (יב) כהן גבן: (יג) אחי לאוי: (יד) קירבו ובעיין ססיע באו
 ובה ינתו ובכור ורלית ליה לאו רה חזקתה אכל אכל לייש דאמר קרב בדבעיה קרב שפדי
 דומיא חלמיס ססיע:

להרמב"ן ז"ל כפ"ה דעבדות דהב"א גירסא זו בשם הרמב"ם ו"ל יסתב דנזה נסתלק קרישת החום' אכן ד"ה דלמא וליה איז ח"ש ט"ו.

ר' משום דאין הכהן נאמן ע"י עצמו אלא היינו טעמא דלישראל אסור מפני שנראה כס